

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 64/22
V Lucemburku dne 26. dubna 2022

Rozsudek ve spojených věcech C-368/20 Landespolizeidirektion Steiermark
a C-369/20 Bezirkshauptmannschaft Leibnitz
(Maximální doba trvání ochrany vnitřních hranic)

Členský stát může v případě závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost znovu zavést ochranu svých hranic s jinými členskými státy, avšak nesmí přesáhnout celkovou maximální dobu šesti měsíců

Opětovné uplatnění takového opatření může být odůvodněné pouze v případě, že se vyskytne nová závažná hrozba

Rakousko v souvislosti s migrační krizí znovu zavedlo kontroly na svých hranicích s Maďarskem a Slovinskem od poloviny září 2015. Tyto kontroly byly znovu zavedeny několikrát, přičemž v období od 16. května 2016 do 10. listopadu 2017 Rakousko vycházelo ze čtyř po sobě jdoucích doporučení Rady Evropské unie. Od 11. listopadu 2017 Rakousko z vlastní iniciativy znovu zavedlo kontroly na svých hranicích na několik po sobě jdoucích šestiměsíčních období.

Z důvodu tohoto znovuzavedení byl NW kontrolován na hraničním přechodu Spielfeld, když v srpnu a listopadu 2019 vstoupil do Rakouska ze Slovinska. NW byla navíc uložena pokuta ve výši 36 euro, neboť odmítl předložit cestovní pas.

Jelikož měl NW za to, že tyto kontroly i pokuta jsou v rozporu s unijním právem a zejména se Schengenským hraničním kodexem, obrátil se na Zemský správní soud ve Štýrsku.

Uvedený soud má pochybnosti o tom, zda Schengenský hraniční kodex umožňuje, aby Rakousko z vlastní iniciativy znovu zavedlo kontroly na hranicích nad rámec maximální celkové doby šesti měsíců. Uvedený soud se tedy rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru několik předběžných otázek.

V rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr připomněl, že Schengenský hraniční kodex stanoví zásadu, že hranice mezi členskými státy lze překročit v jakémkoliv místě, aniž se provádí hraniční kontrola osob bez ohledu na jejich státní příslušnost. Jedná se o jeden z hlavních úspěchů Unie, a sice vytvoření prostoru bez vnitřních hranic, kde se osoby mohou volně pohybovat. Znovuzavedení ochrany vnitřních hranic musí tedy zůstat výjimkou a mělo by být uskutečněno jen jako krajní opatření.

Zaprvé **Schengenský hraniční kodex umožňuje, aby členský stát v případě závažné hrozby pro veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost dočasně znovu zavedl ochranu svých hranic s ostatními členskými státy.** Soudní dvůr **však** konstatoval, že **takové opatření, včetně jakéhokoliv případného prodloužení, nesmí přesáhnout maximální celkovou dobu šesti měsíců.**

Unijní normotvůrce měl totiž za to, že doba šesti měsíců je dostačující k tomu, aby dotyčný členský stát přijal – případně ve spolupráci s ostatními členskými státy – opatření umožňující čelit takové hrozbě a zachovat přitom po uplynutí tohoto období šesti měsíců zásadu volného pohybu.

Soudní dvůr však upřesnil, že **členský stát může znovu uplatnit takové opatření, a to i bezprostředně po uplynutí doby šesti měsíců, je-li vystaven nové závažné hrozbě pro jeho veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost, která se liší od původně zjištěné hrozby, což musí být posouzeno ve vztahu ke konkrétním skutečnostem a událostem.**

Zadruhé v mimořádných situacích ohrožujících celkové fungování Schengenského prostoru může Rada doporučit jednomu nebo více členským státům, aby znovu zavedly ochranu svých vnitřních hranic, a to maximálně po dobu dvou let.

Také po uplynutí těchto dvou let může dotyčný členský stát v případě, že je vystaven nové závažné hrozbě pro jeho veřejný pořádek nebo vnitřní bezpečnost a jsou splněny všechny podmínky stanovené v Schengenském hraničním kodexu, rovnou znovu zavést kontroly na maximální celkovou dobu šesti měsíců.

V projednávaném případě se zdá, že od 10. listopadu 2017, kdy poslední z doporučení Rady pozbylo platnosti, **Rakousko neprokázalo existenci nové hrozby**, takže obě kontrolní opatření, kterým byl NW podroben, by pak byla neslučitelná se Schengenským hraničním kodexem, což však bude muset ověřit Zemský správní soud ve Štýrsku.

Soudní dvůr kromě toho konstatoval, že **osoba nemůže být pod hrozbou sankce nucena při vstupu z jiného členského státu předložit cestovní pas nebo průkaz totožnosti, pokud je znovuzavedení ochrany hranic v rozporu se Schengenským hraničním kodexem.**

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění a shrnutí](#) rozsudku se zveřejňují na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.